

A Tanrı'nın suretinde (Kolosaliler 1:15a)

v Bir suret, gerçeğin bir kopyası (fotoğraf, hologram, heykel) veya hatta kurgusal bir şey (çizim) olabilir. Ancak Kutsal Kitap'taki suret kavramı bunun ötesine geçer.

v Tanrı, Adem ve Havva'yı kendi görüntüsünde yarattı (Yaratılış 1:27) ve Adem kendi görüntüsünde bir oğul babası oldu (Yaratılış 5:3). Bunlar gerçekliğin kopyaları, taklitleri veya hayal gücünün ürünü değildir. Bunlar fiziksel, psikolojik ve sosyal benzerliklerdir...

v Pavlus, tören yasasının bir gölge olduğunu, “şeylerin gerçek görüntüsü olmadığını” (İbraniler 10:1) söyler ve “görüntü = gerçeklik” olduğunu ima eder.

v Soru şudur: İsa Tanrı'ya *benzer miydi*, yoksa Tanrı'ya *eşit miydi*? İsa, kendisine defalarca “Ben” ilahi ismini atfetmenin yanı sıra, açıkça şöyle dedi: “Ben ve Baba biriz” (Yuhanna 10:30); “Beni gören, Baba'yı görmüştür” (Yuhanna 14:9).

B İlk doğan (Kolosaliler 1:15b-17)

v “İlk doğan” ilk yaratılan anlamına gelir. Bu nedenle, bazıları İsa'nın Tanrı tarafından yaratılan ilk varlık olduğunu öğretir (Kol. 1:15). Ancak, ‘görüntü’ teriminde olduğu gibi, “ilk doğan” kelimesinin de Kutsal Kitap'ta daha geniş bir anlamı vardır.

v İshak, İsmail yerine ilk doğan idi; Yakup, Esav yerine ilk doğan idi; Yusuf, Ruben yerine ilk doğan idi; Davut, Eliab yerine ilk doğan idi (Mezmurlar 89:27). Hepsi, ilk doğan oldukları için değil, kardeşlerine göre üstün konumda oldukları için ilk doğan idi.

v Pavlus, Kolosaliler'de bu üstünlüğe atıfta bulunur. Bunun doğası hakkında herhangi bir şüpheye yer bırakmamak için, O'na iki ilahi nitelik atfeder: var olan her şeyin yaratılması (Kolosaliler 1:16; Yeşaya 45:18) ve bunların sürdürülmesi (Kolosaliler 1:17; Mezmurlar 119:91).

C Kilisenin başı (Kolosaliler 1:18a)

v Bazı dillerde (Katalanca veya İngilizce gibi) “baş” kelimesi “şef” veya ‘müdür’ olarak da çevrilir, çünkü “baş”ın mecazi anlamı budur. İbranice'de de durum böyledir. Örneğin, “kendilerine bir baş atayacaklar” (Hoş. 1:11 NKJV) ifadesi “bir lider atayacaklar” (NIV) olarak çevrilmelidir.

v Pavlus bu kelimeyi Mesih için kullanırken de aynı anlamı kullanır.

v Ancak Pavlus, beden kelimesine mecazi bir anlam da ekler. Mesih başsa, bizler, yani kilise, bedeniz. Bu fikirden şu sonuçlar çıkar:

— Hepimiz gereklidiriz (1 Korintliler 12:15)

— Herkesin kendi işi vardır (1 Korintliler 12:17)

— Kimseyi hor göremeyiz (1 Korintliler 12:21)

— “Aşağı” inananlar yoktur (1 Korintliler 12:22-24)

— Birbirimizi önemsiyoruz (1 Korintliler 12:25-26)

D Bařlangıç (Kolosaliler 1:18b)

v “Başlangıç” olarak çevrilen kelime *archē* (ἀρχή) olup, Yunanca bir kelime olup başlangıç, köken, ilk neden veya ilke anlamına gelir, ancak bağlama bağlı olarak hükümdar, güç, otorite veya prenslik anlamına da gelir.

v Bu kelimenin Mesih için kullanıldığında tüm bu anlamları taşıyabileceğini söyleyebiliriz. İsa her şeyin kökenidir [Tanrı'nın suretidir], her şeyin yaratılma nedenidir [yaratılışın ilk doğanıdır], yüce hükümdardır [başdır]. Bütün bunlar O'na üstünlük sağlar.

v Pavlus buraya “ölüler arasından ilk doğan” unvanını ekler (her ne kadar dirilen ilk kişi İsa değil, Musa olsa da). Ölüm üzerindeki zaferi, günah üzerindeki zaferini ve bizi kendi suretinde yeniden yaratma gücünü de ima eder.

E Uzlaştırıcı (Kolosaliler 1:19-20)

v İsa'nın yaptıkları, her şeyde ilk sırayı almasına neden oldu. Pavlus'a göre, Mesih tüm bu unvanlara layıktır, “çünkü Tanrı, tüm doluluğunun O'nun içinde bulunmasından hoşnut oldu” (Kolosaliler 1:19). Bařka bir deyişle, İsa tamamen Tanrı ve tamamen insandı. “Onun yüceliğini gördük, [...] lütuf ve gerçek dolu” (Yuhanna 1:14).

v Çarmıhta ölerək ve yeniden dirilerek, İsa insanlığı Tanrı ile barıştırmak için gerekli şartları yerine getirdi (Kolosaliler 1:20).

v O'nun “yeryüzündeki şeyleri” Tanrı ile barıştırdığını anlayabiliriz. Peki, gökte olanları kendisiyle nasıl barıştırdı?

v Tüm evren kötülüğün doğasını açıkça görebildi. Böylece, Tanrı'nın karakteri hem gökte hem de yeryüzünde haklı çıktı.